

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6 frt — kr.
Félévre . . .	3 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ 50 „
Egy óra . . .	— „ 50 „
Egyes szám ára	5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adának

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Előfizetési árak: Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Lelkesedés pártkülömbőség nélkül.

Pécs, 1894. szept. 3.

Semmi sem tesz fényesebb tanúságot politikai pártéletünk ziláltságáról, a közélet minden tényezőjének demoralizált voltáról, mint az a sajnos jelenség, midőn az ellenzéki elveket valló választó polgárok kormánypárti képviselők táborába szállnak s ezzel a saját politikai hitvallásuk elenségeit segítik diadalra.

Az a politikai abszurdum, hogy ellenzéki választók nemcsak szórványosan, hanem tömegesen szervezkedve „ellenzéki elveik fenntartásával” szavaztak ellenzéki jelöltek ellen a kormánypárt jelöltjeire, először a legutóbbi képviselőválasztások alkalmával érvényesült vármegyékben s a siklói, dárdai s némileg a mohácsi kerületekben ez idézte elő az ellenzék bukását.

Politikai abszurdumnak mondtuk ez eljárást, mert képtelenség az, hogy az a választó, ki a képviselőválasztáskor kormánypárti jelöltre adja szavazatát, egyáltalán fenntarthassa ellenzéki elveit. A választónak egyedül a képviselőválasztáskor van alkalmja az ország dolgainak intézésébe közvetlenül befolyt; ez a joga, mint minden közjogi jogosítvány, nemcsak jogot ad neki, de kötelezettséget is hárt rá, hogy szavazatával politikai elveinek diadalra juttatását előmozdítani segítsen, mit csak úgy teljesíthet, ha szavazatát oly jelöltre adja, kinek programja megegyezik az ő politikai elveivel. Ebből józan logikával nem következik más, mint hogy a kormánypárti jelöltre szavazó magáévá tette a kormánypárt elveit, ha tehát előbb ellenzéki elveket vallott is, ezeket a kormánypárti jelölt támogatásával tényleg feladta s megszűnt ellenzéki választó lenni.

Az ily választó teljesen hasonlít az oly katonához, ki béke idején a mi hadseregünkben szolgál, de a háboru kitörésekor megszökik tőlünk s az ellenség orraiban harcol ellenünk. Nem tartaná örülni az egész világ azt, ki elég botor lenne vitatni, hogy ez a katonára „az irántunk való hűség fenntartásával” szökött meg tőlünk s küzd ellenünk, „de csak a háboru tartamára.” S mégis a politikai hitehagyottság ily példái már nem is keltenek megüt-

közést, az ily talmi ellenzéki választók büszkén verdesik mellüket s béke idején esküsznek az ellenzéki zászlóra a nélkül, hogy a közönség szemébe nevetne, vagy a mit még jobban megérdemelnénk, őket megvetésével sujtaná.

Az, a mit a baranyai választók is az utolsó választásnál az ellenzéki zászló ellen elkövetett hűtlenségek mentésére felhoztak, a kormánypárti jelölt rokonszenves volta vagy az ellenzéki jelölt személye és viselkedése iránti ellenszenv, nem oly okok, melyek a politikai küzdelemben méltóságul elfogadhatók lennének. Akinek politikai meggyőződése az, hogy a haza javát, a nemzet boldogulását csak az ellenzéki elvek érvényesülése mozdíthatja elő, annak nem szabad magát egy nagyra törekvő szolgabíró mézes-mázos szavai által eltántorítottatni s hátát annak kapaszkodó lépcsőül felajánlania, mert a törvény a választói jogot nem azért adta neki, hogy azzal protekciót osztogasson hízelgőinek, hanem hogy érvényt szerezzen saját politikai elveinek.

Az ily politikai árulás nem vonható egy kap alá a különböző politikai pártoknak esetrel-estére való szövetkezésével, mert ha az ellenzéki pártok elvei egymástól eltérnek is, egy közös vonás mégis mindig van s ez az, hogy a kormánypártot egyaránt legyőzendő ellenfélnek tekintik; a mint tehát a háboruban különböző népek szövetkezhetnek saját ügyük elárulása nélkül a közös ellenség leverésére, úgy a különböző ellenzéki pártok is tömörülhetnek egyik vagy másik ellenzéki jelölt körül közös a ellenfél, a kormánypárti jelölt megbuktatására.

Ez tévesztette meg Baranyamegye választó közönségét a mult választásoknál s az ellenzék szervezetlen volta tárt kaput engedett a hivatalos befolyásolásnak, a személyes ambíciók érvényesülésének s a sértett hűség torzsalkodásának arra, hogy az ellenzék erős várait maga az ellenzéki választó közönség szolgáltassa át a kormánypártnak.

Az utolsó választások óta ez a politikai korrupció országszerte kezdi felütni fejét, nekünk baranyaiaknak tehát, kik ennek áldásaiban először részesültünk, annál kevésbbé szabad ölbe rakott

kezekkel várni a dolgok fejlődését, mert a politikai álpróféták nem nyugosznak ám.

A siklói kormánypárti képviselő beszámoló körútról a kormány sajtója nagy garral hirdeti, hogy a kerület választói pártkülömbőség nélkül lelkesednek képviselőjükért s nincs ki azoknak az ellenzéki választóknak megmagyarázná, hogy más dolog az egyéni tulajdonságok szeretete s más annak az egyének politikai nézeteihez való csatlakozás s az azokért való lelkesedés: politikában nem az egyén, hanem az elv képezhet egyedül oly jegecedési pontot, mely körül közös elvet vallók tömörülhetnek.

Tárcaváltozás a kabinetben.

A „N. U.” azon jelentését, hogy Hieronymi Károly belügyminiszter fogja az őszszel a kereskedelmi tárcát átvenni és hogy Lukács Béla kereskedelmi miniszter viszont pénzügyminiszterré fog kineveztetni, a nevezett lap értesülése szerint mérvadó politikai körökben is megerősítik. Az ilyképen megüresedő belügyi tárcá betöltésének kérdése sok gondot okoz Vekerlénnek. Eleinte az volt a kombináció, hogy ha a nehézségek nem lesznek legyőzhetők, vagy a miniszterelnök veszi át a belügyi tárcát, vagy Reiszig Ede ujdonsült államtitkár nevezeték ki belügyminiszternek. Ezt a kombinációt úgy látszik elejtették, mely különben is csak azon esetben valósult volna, ha más jelöltet találni nem sikerül. Ujabb hírek szerint most komolyan beszélnek arról, hogy Tisza István fog belügyminiszternek kineveztetni, a mi által elenyésznek az a feszültség is, mely az utóbbi időben a Wekerle-kormány és a Tisza-párt között fenállott. Ugy látzik, Hieronymi a közigazgatás államosításával nem képes megbirkózni, azért menesztik s olyant szeretnének a helyébe ültetni, a kit képesnek hisznek az oppozíció erélyes akciójával való sikeres megküzdésre. A Tisza Pista esetleges kineveztetése a legszerencsétlenebb választás volna; nem tekintve azt, hogy miniszternek gyöngye legény, s a népszerűtlen Tisza Kálmánnak a fia, népszerűtlenségét s az iránta való ellenszenvet az is fokozná, hogy mindenki azt hinné, hogy az ő firmája alatt tulajdonképpen apja, a generális-közvitéz intézi a belügyek sorsát, a mi nem is valószínűtlen. Már pedig Tisza Kálmánból sem közvetlen, sem közvetlenül nem kérünk többet. Elég volt az ő gyászos kormányzásából 15 sanyaru esztendeig.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Zóráb és a varju.

Zóráb hanyatt feküdt a sík mezőn. Körülötte a fűszálakon apró bogarak mászáltak. Némelyik magasra felmászott az egyenesen álló szálon s mikor a hegyére ért: lehanyatlott, lehajlott a fűszál s a bogárka leesett a föld porába.

Epen, mint a magas polera jutott emberek szoktak.

Zóráb elmélkedett. Gondolatai messze vidékre szállodáltak cél és terv nélkül. Körülötte mozdulatlan pálmák meredeztek ég felé s ő turbánját feje alá téve, a csillagok helyét igyekezett megállapítani a napsugaras égbolton. És jött egy varju magasan a légtérben. Nagyon kanyarodva megpillantá Zórábot. Két, három, mindig kisebbedő körvonalat irt le s aztán odaszállott Zóráb mellére. Elvégre is Zóráb kénytelen vala észrevenni a különös madarat és odahagyván a csillagokat, megkísérelte fogalmat alkotni magának erről a feltűnő eljárásról. És Zóráb eképen elmélkedett.

Ugy jössz reám, mintha Allah küldött volna, hogy egy hulla eltakarításában a férgeknek segítséget nyujts. Ez azonban nem így van. Allah te föld nem tud semmit, haszontalan madár! Szemeid és szaglásod ezuttal megcsaltak, mert bár mozdulatlan fekszem, de bennem élet van s gyom-

rom korog ama félig érett fügebokor termése után, melyet amott látsz a pálmák szélében.

A varju pedig eképen elmélkedett:

— Ez a mohamedán ember feltűnően hasonlít ahhoz, a meiyet Nedsed határában ugyanezen állapotban találtam. Egy görbe pálmafára kötötte föl magát. Valami század magammal megleptük a fát, úgy, hogy az ága hirtelen letört. Az ember lezuhant. Végig terült a földön s épen így nézett ki. Igaz, hogy a mohamedán silány teremtménye a nagy Bráhmának s az is igaz, hogy én ezelőtt félévvel ember-séges hindu bramín voltam, de utóvégre az is igaz, hogy az akasztott muzulmán másodnapos korában a legjobb izü s kár volna, ha itt nem effélével volna dolgom. Szaga nincs: ergó, vagy akasztott, vagy akasztani való.

Zóráb rövidet pislantott s hosszut nyelt a füge elmélet befejeztével s meglehetősen buta képet vágott a varjura. Aztán jobb kezét lassan fölemelve, megragadta a madár csőrét s teljes erővel megrázta. A madár ijedten elrebbent s Zóráb lehorgasztott fővel bandukolt haza. Otthon egymás haját tépte a három felesége s mikor haza ért, mindnyájan neki estek:

— Holló vájja ki a kancsal szemedet, nem tudsz egyebet, mint a Scherif pálma erdőjét feküdni. Bár ne jönnél már egyszer haza, hanem kötnéd fel magadat egy pálma-szilvafára. Más becsületes muzulmán piláfra várhatnak a feleségei, neked jó volna a cserebogárkák is. Allah rövidítse meg az árnyékodat!

A három éhes asszonyt a közös férjen tölthető

bosszu érzete egyesítette. Zóráb csendesesen vonult el a lakás egyik zugába s a dolog vége az lett, hogy a három asszony csakugyan piláfort vacsorált, Zóráb pedig kapott egy marék főtt rizst, egy kis fagygyuval.

Idő telt, idő mult. Zóráb feleségei pedig bejártak szolgálatot tenni a bey tisztjeinek. Zóráb pedig nem dolgozott. Sem nem vetett, sem nem aratott. Azaz aratni aratott szidást és ütleget, de azért sem Zóráb nem csapta el a három feleségét, sem azok Zórábot.

Zóráb kiment fürödni a Nilusra. A folyó partjain levő tutajokon hatalmas pergetőkkel állott néhány muzulmán, hogy a krokodilokat eljesszék a város alól. Ezek a pergetők pedig igen jók arra, hogy a krokodil megtudhassa, hol lehet egy kis pergető-muzulmán pecsenyére szert tenni. A tutaj sarkán, a kormányrud mellett magas karó van s azon egy keresztfán ül az ör. A krokodil jól tudja, hogy mit kell tenni. Lassan a tutaj alá buvik s vigyázva emelni kezdi az alkotmány sarkát. Aztán hirtelen, két első lábával megfogja a gerendákat, nagyot lendít rajtok, a muzulmán bukfacezve fordul a vízbe s a pecsenye kész.

A krokodil könnyezve költi el.

Mint a hogy hatalmas emberek szokták a vetélytársaikat.

Zóráb a kordonokon belül füröcskült. A Nilus lomha hullámaina még lomhább pozitúrában hanyatt feküdvé himbálta magát a hullámokon és elmélke-

Hírek.

— **(A pécsi Kossuth-szobor.)** Mikor a legnagyobb magyar hazáját forrón szerető nagy szive megszünt dobogni, sirtunk mindannyian. A gyász annyira általános jellegű volt hazánkban, hogy még a legtelivébb mamelukok is megeresztettek egy-egy könnyeseppet, nem zárkozhatván el a közös fájdalom elementáris megnyilatkozása előtt. És a gyász e napjaiban, miután a közönséges vitézek el-ejtették a Kossuthnak államköltségen emelendő szobor tervét, fölhangzott a leikes jelszó: Szobrot Kossuth Lajosnak a fővárosban, olyan szobrot, a milyen még nem volt! Hadd lássa az utókor, hogy a materializmus e sivár korszakában tudunk lelkesedni s szívünk mélyéből fakadó igaz hálánk adóját le tudtuk róni egy világraszóló nagyszerű monumentummal! És megindultak az adakozások oly nagy arányokban, hogy a mozgalom vezető férfiai már-már komolyan aggódni kezdtek: mit csináljanak majd a begyülemelő tömérdek pénzzel? És felhangzott a második leikes jelszó is: Szobrokat Kossuth Lajosnak az ország nagyobb városaiban! A gyűjtő jelszó nyomán megindult a mozgalom az egyes vidéki központokon, többek közt Pécsen is. Alakultak sűrűszen Kossuth-szobor bizottságok, a melyek nagyrészt megállapították még azt is, milyen legyen hát az a szobor. Nagyszabásúnak kell lenni, mert csak ilyen méltó a nagy hazafi emlékéhez. Nyomattak gyűjtő-iveket s kiküldték a honfiakhoz, hogy saját körükben minél többet gyűjtsenek a nemes célra. Így történt ez nálunk is néhány hóval ezelőtt. De míg más vidéki központokon az adakozások nem szünetelnek, hanem már eddig is jókora összegek gyűltek be: addig nálunk az idő előrehaladtával a lelkesedés e szép terv iránt esodálatos módon lelohadt. Szóval szégyen-szemre ott állunk, hogy eddigelé összevissza még 2 ezer forint sem gyűlt össze a kölcsönös segélyző egyesület pénztárába. Bizony-bizony ha így haladunk, elérhetetlen távolságban van még az a nap, a melyen lehull a lepel a pécsi Kossuth szoborról. Ez nincs így rendjén. A pécsi Kossuth szobor felállításának nem szabad elhuzódni a végtelenségig, különben abba a méltó gyanuba keveredik megyénk közönsége, hogy a valódi hazafiságtól teljesen távol áll. Es itt kénytelenek vagyunk rámutatni követendő példa gyanánt a külföldre. Minden valamire való nemzet vidéki városainak főtereit ott díszítik nemcsak a nagy hazafiak, hanem a nagy költők szobrai is. A gyűjtést erélyesen folytatniok kell a gyűjtőtartóknak. Adakozzék mindenki tehetségéhez képest; a szegény kisebb, a tehetősebb nagyobb összegekkel, hogy az alaptőke minél gyorsabban szaporodjék. A multságok rendezői rendezzenek e célra multságokat ugy Pécsen, mint a vidéken s azon buzgólkodjanak, hogy minél nagyobb összeg legyen az eredmény. Városunkban, ha nem csalódunk vannak műkedvelők, kik még nem is nagyon régen fárad hatatlanul műkedvelősködtek. Nos tehát itt a leg-szebb alkalom. Színelőadásokra egyhamar ugy sincs kilátásunk. Rendezzenek tehát műkedvelői színelő-adást, a melyet meg is lehetne ismételni. Közönségünk meleg érdeklődését biztosítaná ugy maga a cél, mint a szereplők és a megválasztandó szinda-rab. Egy kis ügybuzgósággal még e hónapban telje-sen elkészülhetnének s a szoboralap szép összeggel szaporodnék. Tenni, tenni: ez a fő, mert a téltlen-ség minden nemes és jónak megölője.

dett, mint élte nagyobb részén keresztül a legtöbb muzulmán.

Ezt a nyugoti népek ezelőtt lustaságnak neveztek, ma azonban, midőn nem tudhatja az ember, hogy kinek az agyából pattan ki valami nagy dol-g: a csöndes helyzeteket elmélkedő állapotnak nevezik.

Ilyen állapotban van sok magas állású hivatali viselő felebarátunk teljes életén át.

Zóráb elmélkedett.

S nagyot keringve az ő Memfis felől, mellére szállt egy varju. A víz vitte Zórábot, Zóráb vitte a varjut. S ekkor valami váratlan történt. Zóráb és a varju egymásra ismertek; azonban hallgatag maradt mindenik. Zóráb eképen elmélkedett:

— Sehonnai madár!

Allah vezessen téged az ... i vasuti kubik-gödörbe! Ott elég dög van a számodra, ha hivatá-sodhoz képest megelégszel kutya és macska pece-snyével s nem vágyol igazhitű muzulmánra. Már egyszer láttalak, de akkor is csalódva távoztál el tőlem.

S megkapva a varju lábát, magával rántotta a víz alá. Zóráb a sikerült tréfán nevetve bukott fel a víz színére, s nagy élvezettel nézte, hogy a ma-dár tüszkölve és lucskosan, nehézkes csobbanások közt menekült a partok felé. Azonban Zóráb is lehángolt kedélylyel bandukolt haza a három fele-sége közé, el-el mondogatva magában, hogy:

— A varju ... a varju ... Allahnak furcsa madara a varju.

Az „otthon“ üdvözlő hangja vala pedig most

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Szujkó József pécsi kir. törvényszéki díjnokot a sádsi kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

— **(A pécsi püspök Temesváron.)** Dulánszky Nándor dr. megyés püspök a múlt hét végén Mehádiáról Budapestre való utaztában kiszállt Temesváron s meglátogatta Desewffy Sándor ottani püspököt, ki épen az ő megérkezése után jött Temesvárra lábtörése óta, mely bérma ut-jában Torontálban érte, első ízben. Dulánszkyt a vas-utnál a káptalan részéről díszes küldöttség fogadta. Tiszteletére a püspöki aulában diszebed volt. Csak egy napot töltött Temesváron s aztán Budapestre ment, hol orvosával konzultált. Budapestről hétfőn érkezett Nádasdra, hová Pozsgai József kanonok tegnap-előtt kiment. A püspök Pécsre néhány hét letelte előtt aligha jön.

— **(A jó Béni beszámolója.)** Perczel Béni, a siklósi kerület országgyűlési képviselője már jó eleve kikürtölt beszámolóját mostanában tartja vá-lasztókerülete kis és nagyközségeiben. A kormányparti sajtó, mint rendkívüli nagy eseményt emlegeti s azt hirdeti, hogy a választók pártkülönbség nélkül min-denütt nagy lelkesedéssel várják a jeles államférfiut (!) s epedve lesik állambölcséséggel telt szavait. Hogy milyen nagy a lelkesedés — nem tekintve a megési-nált hivatalos lelkesedést — bizonyítja a következő levél, melyet tegnapelőtt kaptunk: Perczel Béni fogadtatása. A siklósi választó kerület választói ugyan-csak nagy számmal fogadták szeretett képviselőjüket Perczel Bényt. Villányban megérkezésekor csak Rédei Károly siklósi lapszerkesztő és Török Mihály polgári iskolai tanár fogadták. Több senki. A képviselő úr nagyot is nézett a fogadók körül, hogy hát hol is a többi testvér? A jeles államférfiuról s beszámolójáról a Hazánk vasárnapi száma a kö-vetkező érdekes cikkelyt hozza:

Az államférfiui karrier.

A nagy politikai szárazság közepette valóban jól esik hallanunk egy kis üdítő hirt és ujdonságot, mely a kíváncsi Magyarországnak tudtára adja, hogy Perczel Béni országos képviselő tegnap kerületébe érkezett és huszonhat községben fog beszámolót tar-tani. Csodálatos termékenység, mely a siklósi kerületet kárpótolhatja némileg a nyári szárazság folytán szen-vedett mezőgazdasági károkért. Huszonhat bankettel felszerezett díszbeszéd igazán megviselhet egy kerü-letet. Pedig a sugalmazott felhivatalosok mindent el-követnek, hogy ennek a körutnak fontosságát fokozzák és neki politikai jelentőséget adjanak. Hihetetlen dol-gokat beszélnek a fellobogozott falvakról és mozsara-zás között meginduló díszmenetekről, melyekkel a lelkes közönség képviselőjét ünnepli. Sőt hozzátoldják azt is, hogy a lelkesedés pártkülönbség nélkül való. A mi tehát még a nemzeti fölébredés korszakában sem sikerült Kossuthnak, hogy a pártellentétek kor-láit összetörje, az a nagy Béninek váratlanul sike-rült. A siklósi kerület ellenzéki pártjában sokkal nagyobb a lelkesedés Perczel személye iránt, mint a ragaszkodás elveikhez. Sietnek is ezt pártkülönbség nélkül éreztetni vele. Addig is, míg e megrendelt közleményeket hiteles értesítésünk a kellő színvona-lára fogja leszállítani, csupán annyit jegyzünk meg, hogy a felhivatalosok emlőjén nagyra hízott reklám nincs minden politikai czélzás nélkül. Így iparkodnak Perczel Béniből a sajtó segítségével tekintélyt csinálni, hogy pótolják azt a munkát, mit ő megtenni mind eddig elmulasztott. Hirdetik üsttel, dobbal és tárogató

is ugyanaz, a mi máskor, és már oly unalmasan sokszor.

— — — — —

Zóráb egy görbe pálmaszilvafán függött.... Körülte mély csend honolt a természetben, s fűszálakon apró bogarak mászkáltak s Zóráb mellett hosszú lábainál fogva egy pók csüngött. A póknak lábaira, Zórábnak nyakára volt kötve a kötél. Kül-önben mindenik magától cselekedte mint a hogy jól tenné sok „érdemes“ felebarátunk. Hanem hát Al-lah végzése teljesedik mindenkin.

Zóráb nyugodtan, mivel sem törődve himbálta lábait a Nilus felől áramló reggeli levegőben s a varju Zóráb mellére szállt. Farkára támaszkodva s körmeivel az igazhitű muzulmán ruhájába kapaszkodva, némi konfidens kedvteléssel nézett Zóráb szeméi közé. A helyzet valóban a varjunak látszott igazat adni s Zóráb mereven, öntudatlanul, most már nem is elmélkedve bámulta a madarat. S ekkor a varju így elmélkedék:

— Ismeretségünk nem új. Allah kimutatott téged az én számomra, mint sok más embertársadat. Nyugodj belé igazhitű felebarátom! Vannak, a kik tetteikért érdemlik meg az akasztófát; mások azért, — hogy semmit sem tettek. Neked három feleséged volt. Azok tartottak téged piláffal. Nem hízta meg, mert ütötték is. Ebben látod, nekem is károm van. Most nem fogod meg az én orromat. Sem a vizbe nem rántasz. Csöndes ember vagy már te.

Várj csak!

Hivok köréd zajosabb kompániát:

— Kár! Kár! Kár!.... Vaday József.

harsogásával az ujonnan felfedezett auktoritást, a ki-nek politikai karrierjéhez kell az utat egyengetniök. Mert sajnos, a siklósi képviselőt mindeddig az ország nem ismerhette meg, csupán szűkebb politikai körben méltányolhatták érdemeit. Az ő hasznos szolgálatait leginkább Wekerle Sándor miniszterelnök tudta meg-becsülni, a ki a párt whipper-jének használta föl. A képviselők számontartása; a kormányparti felöltök és kalapok megolvasására; a távollevők behívása és a veszedelemben forgó miniszterek betelefonálása sze-rezte meg részére a nagy államférfiui kvalifikációt. Ily szolgálatok csakugyan megérdemelték, hogy a közigazgatási reform nagy munkájában belügyminisz-teri államtitkár jelöltként emlegessék. Hieronymit akar-ták kiegészíteni vele, hogy a mérnök mellett kéznél legyen a lánchuzó is. Csakhogy Reiszig és Pulszky sikerült államtitkárságai után végre a párt is meso-kalta a meglepetéseket és határozottan tiltakoztak Perczel államtitkársága ellen. Egyik tekintélyes párttag meg is kérdezte a pártfogó miniszterelnök urtól, hogy minő érdemekkel igazolhatja ezt a kitüntetést, a mely egyuttal fontos politikai pozíció is? Hir szerint a protektor ugy nyilatkozott, hogy nagyon agilis volt Perczel a válság idejében és folyton ő telegrafi-rozott.

— Már hogyan érted ezt kegyelmes úr? Ko-pogott? Ismerek én távirótiszteket, a kik sokkal jobban telegrafiroznak.

— Dehogy, válaszolt mosolyogva a miniszter-elnök, ő tartotta számon a párttagokat és a hiány-zókat ő hívta be.

Miután azonban ez a fölvilágosítás sem nyug-tathatta meg a kormányparti többséget, Perczel államtitkársági jelöltségét elejtették, dacára annak, hogy a minisztertanácsban már formálisan keresztül-ment. A porba esett pecsenyéért kell kárpótolni a siklósi képviselőt s hogy az államférfiui talentum hírébe keverjék, üttetik a nagydobot a beszámoló dicsőségéhez. Egyengetik az utját a karriernak, hogy a meglepetés annak idején ne legyen olyan feltűnő. Így teszi Magyarországon nagy statusfér-fiúvá az embert huszonhat végig evett bankett és egy kis félhivatalos protekció.

— **(Az egyházmegyéből.)** Ez idő szerint két jelentékeny plébánia van üresedésben az egy-házmegyében, a szegárd-újvárosi és a laskafalusi, melyekre sok pályázó jelentkezett; különösen az előbbire a pályázók száma a negyvenet is megha-ladja. A jelenlegi konstellációk szerint az előbbire Götz Sándor székesegyházi succentornak van a legtöbb kilátása, az utóbbira pedig Schmidt Béla székesegyházi karkaplánnak.

— **(A „Pécsi Athletikai Club“ 1894.**

évi őszi versenyeinek feltételei. A verseny napja: 1894 október 7-én d. u. 2 óra 30 perc. Hely: A tettei versenypálya. A verseny-bizottság: Elnök: Egry Béla dr. Versenybírák: Jobszt László dr., Lászkay Bálint, Nagy Géza dr., Szilas Zsig-mond dr. Pályabírák: Líber György dr., Máté Ödön, Taizs József. Titkár: Notter Jenő. Időmérők: Hainesz Károly, ifj. Lauber Rezső. Indító: Bodó Aladár dr. Pénztáros: Ptacek Viktor. Orvos: Johan Béla dr. Versenyemek: I. Juniorok versenye. Sikfutás (zárt verseny.) Részt vehetnek a „P. A. C.“ azon tagjai, kik még nyilvános viadalon nem ver-senyeztek. Táv. 100 méter. — Díjak: Elsőnek nagy bronz, a másodiknak kis bronz érem. II. Sikfu-tás. (Rekord verseny.) Részt vehetnek a „P. A. C.“ tagjai. Táv. 200 méter. — Idő: 24 másodperc. — Díjak: Ha négynél többen versenyeznek, elsőnek nagy ezüst, másodiknak kis ezüst érem; ha nyole-nál többen indulnak, a harmadik nagy bronz érmet nyer. — A díjak csak azon esetben adatnak ki, ha a versenyzők a távolságot a kitűzött időn belül teszik meg, s az esetben még idő éremmel is díjaz-tatnak. III. Magas ugrás. (Zárt verseny.) Részt vehetnek a „P. A. C.“ tagjai. Díjak: Elsőnek, ha legalább 160 cm. magasságot ugrott, kis ezüst érem, különben nagy bronz érem, másodiknak, ha hárman versenyeznek, nagy, illetve kis bronz érem. IV. Gátverseny. Részt vehetnek a „P. A. C.“ tagjai. Táv. 150 méter, 5 drb. 75 cm. magas gáttal. Díjak: Ha legalább hárman versenyeznek, az első-nek kis ezüst, másodiknak nagy bronz érem. V. Súlydobás magasba és távolba. (Zárt verseny.) Súly 7 1/4 kilogramm. Díjak: Ha legalább hárman versenyeznek, az elsőnek kis ezüst, a máso-diknak nagy bronz érem. VI. Távolugrás. Részt vehetnek a „P. A. C.“ tagjai. Az iramodás tetszés szerinti. Díjak: Ha legalább hárman versenyeznek, az elsőnek, ha 6 m. 10 cmtert ugrik, nagy ezüst, különben kis ezüst érem, másodiknak kis ezüst, illetve nagy bronz érem. VII. Jogakadémiai polgárok versenye. Részt vehetnek a pécsi joglyceum polgárai. Sikfutás. Táv. 150 méter. A győztes a „P. A. C.“ által felajánlott tisztelet díjat nyeri. — Nevezés a helyszínen a versenytitkárnál. VIII. Kardvívás. Juniorok versenye. — Részt vehetnek a „P. A. C.“ tagjai, kik még nyilvános viadalon nem versenyeztek. — Győztes, a ki ellen-felének 4 voltot (touche) ad. — A párok sorshuzás

utján állítatnak fel. — Minden versenyző, minden versenyzővel tartozik megvívni, különben díjat nem nyer. — Díjak: Elsőnek kis ezüst érem, másodiknak, ha legalább négyen versenyeznek, nagy bronz érem. IX. Gerelydobás. A „P. A. C.” tagjai részére. Díjak: Elsőnek nagy bronz, másodiknak, ha legalább négyen versenyeznek, kis bronz érem. X. Súlyemelés. Súly 50 kgr. Díj: Elsőnek nagy bronz érem. — XI. Végasz-verseny. Versenyzhet bárki, a ki a viadal napján első díjat nem nyert. Nevezés a helyszínén, a versenytitkárnál. Táv. 150 méter. Díj: Az elsőnek a Club tiszteletdíja. — XII. Versenyen kívül: a) Kötélhúzás, 10 méter hosszú kötéllel. Győztes az a párt, mely a kötél középpontját 30 másodpercen át 50 cmnyire képes maga felé húzni. b) Ikerfutás. c) Tréfás kerékpárfelvonulás. — XIII. A díjak ünneplés kiosztása. — A jelen versenyprojezekcióban nem szabályozott kérdésekre nézve a „P. A. C.” versenyszabályai irányadók. — A versenyzők a viadalon szabályszerű dressben tartoznak megjelenni. Nevezéseket a Club titkárja fogad el. — Kelt Pécsen. 1894. augusztus hó 31-én. A „Pécsi Athletikai Club” igazgatójának üléséből. — Egry Béla dr. elnök. Notter Jenő titkár. Itt egyúttal megemlítjük, hogy a klubban a hivatalos órák szeptember 1. óta naponként d. u. 5—7-ig.

— (A pécsi algimnázium.) A pécsi algimnázium ügyében a kezdeményező fölkérésére Kőrösi Henrik főreáliskolai tanár Budapesten Klamarik János miniszteri tanácsossal érkezett, ki igen szívesen vette az eszmét és minden tőle telhetőt megígért annak megvalósítása érdekében. Mielőtt azonban ez új középiskola ügyében határozna a közoktatásügyi minisztérium, illetőleg annak a nyilvánossági jogot megadná, az iskola főtartását illetőleg szükséges adatokat kért be.

— (Somogyi szintársulata Kaposvárott) augusztus 20-ika óta játszik a rekkenő hőség dacára naponként összegyűlekezik annyi közönség az arénába, hogy „közepes ház” csak kikerül belőle; van azonban sűrűn telt ház is. Szilágyi Berta, a társulat jeles hősnőjének első debutja a Suderman híres Otthonjának Magdájában volt s igazi előkelő színésznőhöz méltó sikert aratott e rendkívül nehéz szerepben. Hasonlóképpen Peterdi is az alezredes szerepében. A nagyszámú közönség, melyet Suderman realizmusa és morálja nagyon meglepett, nagy érdeklődéssel hallgatta ezt a darabot. Leginkább tetszenek R. Balogh Etel, Juhász Ilona, Kézdy Juliska, Dezséry, Polgár, Kállay Lujza, Peterdy, Szilágyi Berta s Sz. Nagy Imre stb. A napokban ott járt Kaposvárott Kulinyi szegedi keresk. és iparkamarai titkár a szegedi szintársulati bizottság megbízásából, hogy vizsgálja meg Somogyi tavasszal szerződött tagjait, vajlon tehetségeik megfelelnek-e a szegedi közönség műgényeinek. Kulinyi ott volt 2—3 napig, látott 2—3 előadást és referálni fog nagyon természetesen — felületesen, mert másként nem is lehet ilyen rövid idő alatt. De a szegedi szintársulati bizottság nevezetes arról, hogy sok a bogara. Az e fajta szintársulati vizsgálás is azok közé tartozik.

— (Az első honvédenekar.) Megalakult már az első honvédenekar. A 18. honvédegylet alakította meg a zeneértő legénységből, amely a maga erejéből, a tisztikar támogatásával szervezte a zenekart. Az ezred most Sopronban táboroz s a többi ezred legénysége irigykedve hallgatja a zenét, amely pajtásainak szól.

— (Kettős fogás.) Reith János jakabfalusi lakosnak szőlőjét m. hó 30-án éjjel ismeretlen tettesek jórészt leszűretelték. Amde a sors az áldatlan munka gyümölcsét meglehetősen fanyarrá tette rájuk nézve. A beremendi csendőrség kiküldöttjeinek, névszerint Horváth J. Géza és Kardos János csendőröknek fáradságos, de buzgó kitarással vezetett nyomozása eredményteljesen járt, mert a tetteseket az ivánbattyáni pusztát öt eselédjében tegnapelőtt el is fogták. Kiderült az alkalommal az is, hogy a július hóban Link János ivánbattyáni lakos kárára történt rablást szintén ugyanezek követték el. Linket 3 zsák hagymáért megölték; hét helyen találták, úgy, hogy még most is fekszik. A tetteseket átadták a bíróságnak.

— (A pécsváradai tűz.) Tegnapelőtt tűz volt Pécsváradon. Leégett Kriszt Jakab házának fedele s a padlason lévő ingóságok. Az összes kár 60 forinttra rug.

— (Eladta a hamispénz készítő gépet.) Hergert Lajos ráckozári erdőőr augusztus végén Mohl Henrik vékényi lakossal Klekner János lakatos-malmi molnárhoz ment s eladásra ajánlották neki gépeiket, melyekkel 1, 5 és 10 frtosokat lehet készíteni. A 10 frtosokat gyártó gépért Hergert 3 ezer forintot kért. Klekner az árt sokalta és így az 5 forintosokat gyártóra alkudott, melyet 240 frtért meg is kapott. Hergert a gép átadásakor új ötösöt mutatott Kleknernek, mint friss gyártmányt. Ez megörült a jó vásárnak s hazaérve utasítászerűleg gyártani szeretne volna az ötösöket, de bármit csinált, a gép nem akart működni. Még csak mozogni

sem akartak a kerekei. Rászedetését látván visszakérte pénzét, miből Klekner sok fenyegetésre 140 frtot vissza is adott, a többiről obligációt állított ki. Az ügy hatóság elé kerülve, Klekner a sádsi járásbírósnak átadott.

— (Ellopták a perselyt.) A barátok templomának sekrestyéből vasárnap a nagy mise alatt valaki ellopta az egyik 4—5 frtot tartalmazó perselyt az alatt, míg a sekrestyés a templom ajtót bezárván, visszatért a sekrestyébe. A tettest nyomozzák.

— (Akasztott ember az üszöghi erdőben.) Vasárnap reggel az üszöghi erdőben lévő vendéglős, a mint asztalainak rendezéséhez fogott, kissé távolabb egy hatalmas fa ágán egy embert látott felakasztva. Gyorsan oda sietett s a fa egyik kiálló ágán felkötve talált egy 52 év körüli polgári kinézésű embert. A csendőrséget azonnal értesítette s a vizsgálat megállapította, hogy az öngyilkos Kreska Ferenc pécsi asztalos, ki még szombaton délután távozott el hazulról s többé nem tért vissza. Elzúllott, iszákos ember volt. Tettét is valószínűleg részegségben követte el.

— (A „Pécsi Polgári Daloskör.”) vasárnap este jól sikerült dalestélyt rendezett a Scholzféle sörcsarnok helyiségeiben. Az előadott összkarokat a daloskör oly kitűnően énekelte, hogy az estély folyamán a közönségkiváratára megismételte. Ennek utána táncra perdült a fiatalok s járta a nagy meleg dacára kivilágos-kiviradtig. Hogy milyen látogatott volt az estély, mutatja azon körülmény, hogy az első négyest 50 pár táncolta.

— (Ellentétek.) — Azt mondják, hogy csak olyan házasság lehet boldog, mely ellentétben alapul.

— Tudom, s ép azért keresek olyan nőt, a kinek sok pénze van.

(A filloxera terjedése Európában.) Dufour takár (Lausanne) könyvecskéje „Guide du vigneron dans la lutte contre le phylloxera” alapján közöljük a következő kimutatást, mely a filloxera elterjedését Európában elég eklatánsul bizonyítja. A legnagyobb pusztítást a filloxera Franciaországban vitte véghez, a mennyiben 1874 óta 1,500,000 ha. szőlőt tett tönkre. Ezek között a Champagne és Charreux vidéke van különösen szomorú állapotban. Gyorsan terjedt a filloxera Olaszországban is, hol 1879-ben az inficiált terület még csak 24 ha.-ra rugott, míg 1892-ben már 382 községben volt elterjedve, úgy, hogy 187,000 ha. terület esett e rovar áldozatul. Hasonlólag történt Spanyolországban, hol 1878—1892-ig 168,000 ha. szőlő (Xeres vidékén is) pusztult el. Nálunk a vész jobbara 1872-ben és 1873-ban kezdődött; bizony akkor senki sem hitte volna, hogy évtizedek múlva oly rémitő pusztítást okozzon e kis féreg a magyar szőlőbirtokokban. Ausztriában eddig 36,000 ha., Magyarországon 100,000 ha. ment tönkre. Aránylag sokkal kevesebb a pusztítás Orosz- és Németországban és Svájcban, hol már eleinte rendszeresen s erélyesen hozzá láttak a védekezéshez s nem nézték összetett kézzel, mint nálunk, hogy pusztul egyik a másik után s mindenki csak a kormányt okozta, hogy nem segít.

— (Lopás a vidéken.) Gering Gáspár kis budméri lakostól a Luka-féle rétről 1 m. m. szénát elloptott Radevojovics Lázó nagy-budméri lakos, de a mező őr rajta csípte a lopáson, s ez háromszor rálőtt e miatt. Most a fogházban hűsül. — Cuni József aderjási lakostól pedig a konyhából Pumok János és Kovács János, loptak el egy zsák búzát s beitták, ők is hűvösre kerültek.

(A honvédség és a Landwehr.) A honvédelmi szervezet, minthogy a monarchia két államában egy a honvédségnek, mint a Landwehrnek valamennyi hadosztályparancsnokát már kinevezték, végleg befejezetnek tekinthető. A magyar honvédségszáma e szerint 28 honvéd gyalogezredből, 94 zászlóaljából és 10 honvéd-huszárezredből áll, míg az osztrák Landwehr 23 gyalogezredből és a 3 tiroli vadászrezdéből, összesen 91 zászlóalj, továbbá 6 Landwehrdrzsásidás ezredből és a tiroli és dalmáciai lovasított, vadászokból áll.

— (Mérgezés antipirinnel.) Hogy mily óvatosságra van szükség az antipirin használatában, eklatáns eset bizonyítja. A napokban egy huszonöt éves, különben egészséges menyecske erős fejfőres miatt egy adag antipirint vett be. Két — három perc múlva iszonyu fájdalmat érzett a fejében, szurást és égetést a torkában. Ez az érzés a szemekbe, orra, sőt a fülbe is áthatott. A fejbántalom oly erős lett, hogy majdnem megörjítette és hangos jajveszékélés között szaladgált fel s alá a szobában. Rövid idő múlva erős túszentés állt be s az asszony másnapig nem vehetett lélegzetet az orrán. Azután egészen elbágyadva, dagadt szemekkel, nyugtalan álomba merült. Csak harmadnapra gyógyult meg.

Művészet, irodalom.

Uj politikai folyóirat Budapesten. Élénk megbeszélés tárgyát képezi a fővárosi politikai

és írói körökben egy e hóban meginduló új heti folyóirat, mely főcéljával a külügyi kérdések szakavatott és tárgyilagos fejtegetését tűzte ki. Ezen folyóirat „Politikai Hetiszemle” cím alatt Székely Sámuel a Budapesti Hírlap volt párisi, majd Párisból történt kiutatisása után londoni levelezőjének felelős szerkesztése alatt fog megjelenni. Székely külpolitikai tudósítói minőségben szerzett tapasztalatait, politikai és társadalmi összeköttetéseit, valamint kétségtelenül széleskörű szakavatottságát ezen új folyóiratban fogja értékesíteni. Végül megemlítjük, hogy a „Politikai Hetiszemle” a külpolitikai kérdések fejtegetésein kívül felöleli: A belpolitikai, közgazdasági, társadalmi, irodalmi, művészeti és sport kérdéseket is. Az új szemle köré Székelynek sikerült az ország legelőkelőbb politikusait és szakíróit csoportosítani.

Közgazdaság.

A Belvárosi-bank- és váltó üzlet Hecht Samu Budapest

Kossuth Lajos-utca 13 — jelentése :

Budapest, 1894. aug. 29. é.

Utolsó tudósításunk óta az árfolyamok kevés kivétellel rohamosan emelkedtek. Nagyban hozzájárul ehhez és a további emelkedést valószínűvé teszi az Amerikából kiinduló kedvező áramlat, melyet a kereskedelmi szerződés és az ezüst árnak folytonos emelkedése idézett elő. Előnyösen befolyásolja továbbá a nemzetközi piacot az uralkodó pénzbőség is. Az ez időtájt nálunk szokásos pénzsűke elmaradt és gabona helyett a tőkét az értékpapírok kötik le. A múlt héten különösen a hitelrészvények iránt mutatkozott élénk érdeklődés, az osztrák 6, a magyar hitel 7 forintra emelkedett. Nemkevésbé részesültek figyelemben a jelzálog, leszámítolóbank, villamos és déli vasut részvényei. Járadékaink a külföld által vétetnek. Érepénzek és valuták csekély forgalom mellett változatlanok.

A lefolyt hét nevezetesebb áringadozásai a következők :

Magyar hitel 458.25—465.50-ig. Osztrák hitel 364.25—372-ig. Leszámitoló b. 275.50—279.50-ig. Jelzálog b. 255.50—259.71-ig. Városi villamos 249—255-ig. Rimamurányi 263.80—267.50-ig. Államvasut 252.50—257.75-ig. Déli vasut 110.50—114.50-ig.

Törvénykezés.

Az egerszegi rablógyilkosság. Hétfőn d. e. 9 órakor kezdődött a végtárgyalás Ősz Mártonné egerszegi jómódu molnárné meggyilkolása s kirablása ügyében. Elnök volt: Czigliányi Béla kir. törvényszéki bíró; szavazó bírák: Sági Vince és Gyenes József dr. A vádhatóságot Nagy Géza dr. kir. alügyész képviselte. Védők voltak: Benkő Gyula, Kereky Mihály dr. Krasznay Miklós és Sey Ernő. Vádlottak: Kis János, Jakab József, Kasza Károly s Kalmár Katalin. A bűnügyet Nagy Géza dr. kir. alügyész a következőkben ismertette: Egerszegen 1892. évi június 20-ikán reggel viradora Weigel Antal molnárlégény Ősz Mártonné szül. Kalmár Teréziát, kivel előző estén együtt vacsorált ügyében halva találta. Az esetről a községi bíróság által azonnal értesített szentlőrinci főszolgabíró a járási orvossal június 21-ikén a helyszínén megjelent a hulla orvosrendőri boncolására, az orvos, mivel külerőszak nyomaira nem talált, szívvelhűdést konstatait. A hagyatékot képező egerszegi malom, földes s szőlő felerészben Ősz Márton, másik felerészben pedig Ősz Mártonné tulajdonát képezte. Az egyedüli örökösök Ősz Ferenc, Ősz Márton unokáncsesse és Ősz Mártonné nővére Kalmár Katalin a temetés után átvették a hagyaték őket megillető fele fele részét és Ősz Ferenc a malom egyik felébe ment lakni, a másik felébe pedig Kalmár Katalin ült Kis János fiatal molnárlégényvel, kivel vadházasságban kezdett élni. Ez a Kis utóbb Kalmár Katalinnal durván bánt, szidalmazta, sőt többször el is verte, ez azonban nemcsak hogy ezt eltűrte, hanem még az ellen sem tett kifogást, hogy Jakab József elzúllott paraszt elősködők rajta, kinek meglehetősen adósságait is kifizette. Kasza Károly rendszeresen zsarolta Kalmár Katalint s följelentésekkel fenyegette, ha nem ad pénzt. Ezek a dolgok felkötötték f. é. januárius havában a falusiak és csendőrség figyelmét. A nyomozás eredménye Kis bementése alapján az volt, hogy Őszné nem természetes halállal múlt ki, hanem 1892. június 19-én éjjel ő és Jakab József párnákkal megfojtották és 960 frtnyi készpénzt elrabolták. Es mindezt elkövették Kalmár Katalin által fölbujtogatva anyagi haszon reményében. Régióta tervezték a bűntettet, mert Kalmár Katalin félt, hogy nővére Őszné, ki Weigel Antal molnárlégénynevei vadházasságban élt, mindenét erre

hagyja s ő semmi nélkül marad, hogy tehát hamarabb is biztosan beülhessen örökébe, rábirta Kist a gyilkosság elkövetésére; ez magához vette Jakabot, ki csak úgy állt rá, ha a gyilkosság rablással lesz összekötve.

Ezután felolvasták a hullaboncoiási jegyzőkönyvet, Jellasich István dr. kir. tszéki orvos véleményét és az igazságügyi orvosi tanács véleményét, a mi után vádlottak kihallgatása következett.

Elsőnek kihallgatott Kalmár Katalin (Szabolcs Pálné) 48 éves, férjétől 12 év óta elváltan élő kővágó-szöllősi születésű molnárné. Az elnök föltett kérdéseire szüntelenül tagadott. Megtagadta azt a vallomását, a mit a szentlőrinci kir. vizsgálóbíró előtt tett. Csak azt ismerte el, a mi neki tetszett. Olykor egészen bambának tetette magát, máskor pedig világos feleletet adott. „Nem tudok semmi felelő.” Ezt folyton ismétli. Kis Jánossal — vallomása szerint — nem élt vadházasságban, cselédül tartotta csupán heti 1 frt 60 kr fizetés mellett. Tagadja, hogy a korcsmákban vele részegeskedett s egy egy estén 10, 20, 30, 40 frtot elköltött. Kaszának csak 15 frtot adott, 70 frtot pedig Kisnek adott bére fejében. Nem akar tudni semmit arról, hogy Kasza beperelte őt a szentlőrinci bíróságnál 200 frtért, pedig fölmutatták előtte a keresetlevélt és hogy ő visszavetette vele a pert, mert kiegyeztek 15 frtban. Azt is konokul tagadja, hogy mikor Kiss többször otthagya őt s Kórosra ment, ő utána ment s baha hozta volna. Lépten-nyomon való tagadásával szemben felolvasták előtte egész terjedelmében a vizsgáló bíró előtt tett vallomását, de hasztalan, megtagadott mindent. Jakabnak 582 frtot fizetett; s nővére meggyilkolása óta 2000 forint adósságot csinált.

Délután 3 órakor kezdődött a tettesek egyiké-

nek Kiss Jánosnak a kihallgatása, ki beremendi születésű, 24 éves, r. k., molnár legény; a bal keze béna. Azon kezdte vallomását, hogy ő igazat fog mondani s a legnagyobb hazugságokat adta elő. Állítása szerint azért vallotta be a rablógyilkosságot, mert a csendőrök ütötték s verték. A szentlőrinci vizsgálóbíró előtt is azért vallott terhelően, mert félt, hogy ismét csendőrökre adják. Az Őszné haláláról nem tud semmit, csupán annyit hallott, hogy az öreg asszony „szivlázadásban” halt meg. Konokul tagad mindent. Ő nem bánt rosszul Kalmár Katalinnal, ő nem élt vele vadházasságban. Tagadja azt a mondatát is, melyet tanuk előtt vágott a Kalmár Katalin szemé közé: „Én szereztem neked a vagyont!” Azonban beismeri, hogy Katalinnal el-eldorbézoltak olykor-olykor 10—12 forintokat, Nen akarja valónak elismerni, hogy anyjának 110 frtot adott volna, csupán 35 frtot ismer be. Megátalkodott tagadásával szemben, miután saját beismerése szerint a rablógyilkosságot részletesen elmondta az öt megfigyelő orvosoknak, elnök tanuvallomásra hívta föl Jellasich dr. törvényszéki orvost; Kereky dr. védő tiltakozott ellene. Erre Nagy G. dr. kir. alügyész a megfigyelő szakértő orvosok tanuként való kihallgatását kéri, mire vonatkozó indítványát Benkő s Krasznai védők felszólalása után a Jakab József kihallgatásáig elhalasztatott. A vizsgálóbíró előtt tett s felolvasott vallomását valónak ismerte el: „Igy vallottam kinomban, mert meg voltam ijedve”. Kalmár Katalinnal való szembesítések elszólta magát azzal, hogy Kaszának nincs köze a gyilkossághoz. A Kasza féle 70 frtos tartozást tagadta, valamint Kalmár Katalin is tagadta, hogy Kaszának 200 frtot ígért volna.

A végtárgyalást ma d. e. 9 órakor folytatják.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1894. évi szept. hó 1-én

tartott betivárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

	őszi	—	—	—	—	—
Buza	tavaszi	—	—	—	—	—
	uj	5	90	5	70	
Kétszeres	ó	—	—	—	—	—
	uj	4	90	4	80	
Rozs	ó	—	—	—	—	—
	uj	4	90	4	80	
Árpa	ó	—	—	—	—	—
	tavaszi	6	—	—	—	—
	uj	5	70	5	60	
Zab	ó	—	—	—	—	—
	tavaszi	5	70	5	60	
	uj	—	—	—	—	—
Kukoricza	ó	4	10	4	—	—
	uj	—	—	—	—	—
Repeze	—	—	—	—	—	—
Szalma	—	1	60	—	—	—
Bükköny	—	—	—	—	—	—
Széna	ó	3	—	2	80	—
	uj	—	—	—	—	—

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

HARDTMUTH-féle

„MILLENIUM IRON“

legújabb, olcsó és tartós iron 4 keménységben minden nagyobb papirkereskedésben Magyarországon kapható.

Légtornászó társulat.

Van szerencsém a n. érdemű pécsi közönség tudomására hozni, hogy 30 kiváló tagból és saját zenekaromból álló légtornászó társulattal, melylyel mindenütt a legnagyobb sikert értem el, szeptember 4-ikén Pécsre érkezem és a budai külvárosi vásártéren emelendő diszes arenában előadásaim sorozatát megkezdem. Részletesebb program a megnyitás napján.

Tautz Péter

igazgató.

Szőlőajtványok és Amerikai szőlővesszők eladása!

A 30 holdnál nagyobb területű „Sándor-telep Ujvidéken” f. é. november havában Riparia, Portális, Solonis és Jaquez alanyokra készült

500.000 darab fásajtványaikból a tökéletesen összeforrt példányokat

jutányos árak mellett eladásra bocsátja.

Ez idén a legjobb bel- és külföldi bor- és csemegeszőlőfajokból 420 fajnál több került ojtás alá, és alulírott teleptulajdonos kívánatra bővebb magyarázatokkal ellátott részletes árjegyzékét a t. c. érdeklődőknek ingyen és bérmentve szívesen át küldi.

A telep zöldajtásokkal is szolgálhat, nem különben mind ojtási célokra, mind pedig iskolázásra alkalmas

amerikai alanyokkal Riparia, Sauvage, Portális, Solonis és a Rupestris különféle válfajaiból

— ugy sima, mind gyökeres vesszőkkel — nagyobb mennyiségekben; végre a már termőképes ojtványokból, az ojtógalyak is eladásra kerülnek.

Adamovich Sándor

Ujvidéken.

Könyvnyomda- helyiségváltoztatás

könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bethelyiségbe helyez-

tetett át.